

Maroslelén nevelgetik a macskabagoly-fiókákat

Egy ártéri fa kivágása közben macskabagoly-fiókákat találtak a makói tűzoltók. A fiatal madarakat két maroslelei fiatal gondozza. A baglyokat a szakember szerint viszonylag könnyű visszavadítani.

Három macskabagoly-fiókát gondoz Maroslelén Terhes Zsolt és Nagy Attila. A Rózsa utcai ház végén, az ol zsákokkal elfüggönyözött részén gyűjtik az erőt a fiatal ragadozó madarak. Gondozók csirke- és pulykahússal, tollal etetik őket három hete, mióta a makói tűzoltók a Maros árterében kivágták azt a fát, amelynek odvában a fészkek voltak.

– Sajnos későn vették észre az odút, így az öt fióka egyike elpusztult – mondja Terhes Zsolt. – De a tűzoltók azonnal tudták, hová kell hozni az elárvult fiókákat. A faluban többen is részt

szoktunk venni a gencsháti madárgyűrűző táborok munkájában, és tanultuk, hogyan kell gondozni ezeket a jószágokat.

A fiúk elmondták, hogy a fiókák gyorsan fejlődtek, a legnagyobb – amely tojó volt – egy óvatlan pillanatban el is repült. A három madár ügyében hamarosan felveszik a kapcsolatot a Szegedi Vadasparkkal, mert a visszavadításra csak szakember képes.

Nagyon sok védett állatot hoznak be, madarakat és emlősöket, fiókákat és megsérült felnőtt állatokat egyaránt – tudjuk meg Veprik Róberttől, a Szegedi Vadaspark gyűjtemény-felügyelőjétől.

– A hozzánk kerülő baglyokkal általában nincs probléma, ezeket – a sasokkal, más ragadozókkal ellentétben – viszonylag könnyen vissza lehet adni a termé-

szetnek. Persze tudni kell, ezeknek a fiókáknak nem egyszerűen arra van szükségük, hogy tele legyen a bendőjük: a hús mellett tollra, csontokra is szükségük van ahhoz, hogy a csontjuk fejlődjön. Gondot egyedül az jelenthet, ha túlságosan hosszú ideig vannak emberközelben, és hozzászoknak a gondozójukhoz. Az ilyen jószágokat nehéz, de nem lehetetlen visszavadítani. Több, erre specializálódott szakember is dolgozik az országban, rendszeresen kicseréljük tapasztalatainkat – meséli Veprik Róbert. A vadasparkban többnyire napos csibével, fiatal egérrel, patkánnyal etetik a fejlődő madarakat, de kapnak vitaminokat is. Van egy röpdejűk, ahová visszatérhetnek, de meg kell dolgozniuk a táplálékért, és ittssz szinte nem is látnak embert.

B. A.

A madarak gyorsan megnöttek a három hét alatt.

Fotó: Karnok Csaba

Dóci környezetvédők lesték a hangyákat

Tizedik alkalommal adott otthont a dóci általános iskola a Beretz Péter komplex környezetvédelmi versenynek. A neves szegedi orvosról, ornitológusról, a „Fehér-tó atyjáról” elnevezett vetélkedőre tíz csapat nevezett.

A pontgyűjtés és a végső győzelem előtt a részt vevő általános iskolások előadásokat hallgathattak meg. Tajti László, a Kiskunsági Nemzeti Park természetvédelmi őrszolgálatának vezetője a madarakról, a parkról beszélt. Emellett a diákok számos érdekességet tudhattak meg a magyarországi barlangokról. A hagyományokhoz híven, a verseny végén minden csapat elültetett egy almát.

A csongrádi Vincze Annamária a Sárgarigó 1. nevű csapatban versenyzett. – Azért választottuk ezt a nevet, mert a sárgarigó lett az idén az év madara – árulta el a 8. osztályos lány. Annamari szereti a természetet, az állatokat, ezért is nevezett be a versenyre. Legtöbbet a madarakról és a különféle kőzetekről tudott. A nyolc elértet kőből hétre azonnal rávágta, hogy kicsoda.

A szegedi „Pattogatott kukoricák” az első három helyre várták magukat. A ságvári Zsírós Viktória szerint Beretz Péter életrajza volt a legnehezebb. – Biológiából, kémiából és fizikából jó vagyok, ezzel nem is volt semmi gond, de a bonyolult adatokra visszaemlékezni... – mondta Viki. A tíz levélből két társával nyolcat azonosítani tudott.

A dóci Bürgés Zsófiát a földrajz érdeklé a legjobban. A Zergék ezért a köztetelismerésben jó hasznát vehették. A kilenc állomásból csak kettőben nem tudtak maximális pontot szerezni. – A teaféléket nem sikerült meghatározni, valamint a számítógépes feladatban kicsit összekevertük a nemzeti parkokat – mesélte.

Az öttömösi csapat erősségét, Gagát, azaz Pikó András Gáspárt Toronyai Kinga és Volford Bettina segítette. – Gaga éjjel-nappal kirándul, tagja a környezetvédelmi szakkörnek, egyszóval otthon van a bioszban – nevetett Betti. Azért a lányokat sem kellett féltetni. A fantáziadús Homoki Hangyalesők nevet felvett csapat hölgyei a számítógépes játékban voltak a legjobbak. Az egész napos versenyt végül a pusztaszeri általános iskola csapata nyerte meg. A második helyen a mórakalmiak, a harmadikon pedig a röskeiek végeztek.

K. T.

HÍREK

TERMÉSZETTUDOMÁNYI VERSENY

A hatodik alkalommal rendezték meg a szegedi Kodály Téri Általános Iskolában a városi természettudományi versenyt. A szegediek mellett domaszéki, illéi és szatmári általános iskolák vettek részt rajta. Összesen 22 intézményből 180 tanuló nevezett. A hatodikosok között első lett a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola, második a Gárdonyi Géza Általános Iskola, a harmadik pedig a Tabán Általános Iskola. A hetedikesek versenyében az első helyen végzett a Tabán, második a makkosházi, harmadik a Tisza-parti iskola csapata lett. A nyolcadikosoknál első a Tisza-parti, második a Béke utcai, a harmadik pedig a Ságvári lett. Míg a zsűri a feladatlapokat ellenőrizte, addig a diákok természettudományos előadásokat hallgathattak.

HANGVERSENY A JÁTSZÓTÉRÉRT

Jóteknysági hangversenyt rendez a Szegedi Soroptomist Club ma este 7 órakor a Király Könyv Péter zeneiskola nagytermében. A koncerten a berni Soroptomist trió játszik klasszikus műveket fuvalán, klarinéton és zongorán. A belépés ingyenes, a helyszínen adományokat gyűjtenek az újszegedi Liget játszótérre.

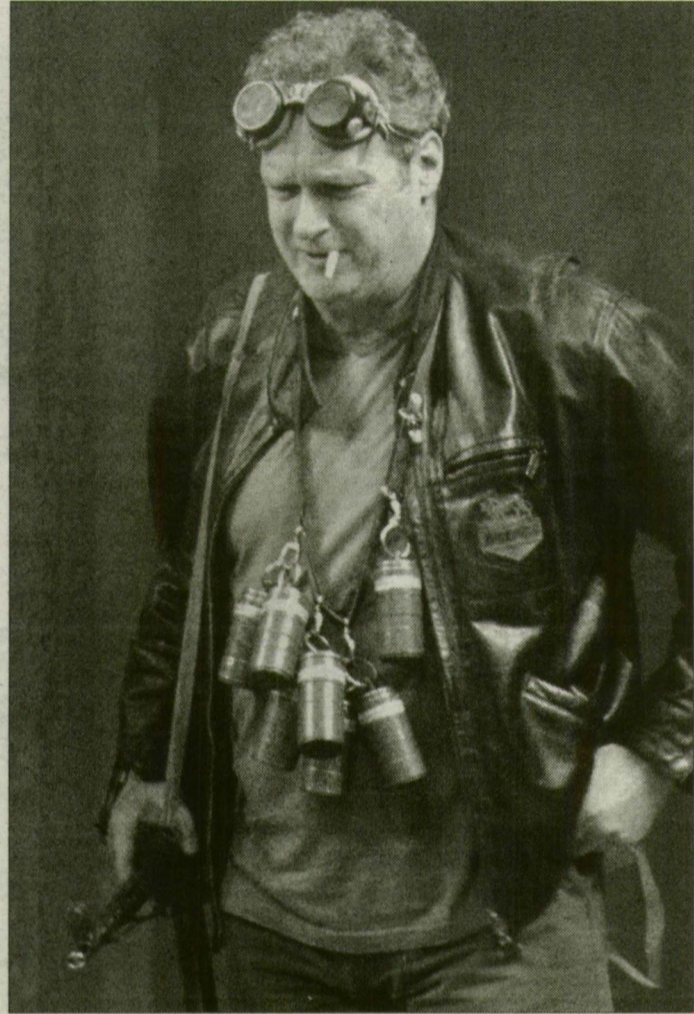
A Nemzetiben és Szegeden is játszik a pécsi színdirektor

A tizedes meg a többiek

A Pécsi Nemzeti Színház igazgatója, Balikó Tamás játssza Sinkovics Imre egykori legendás filmszerepét A tizedes meg a többiek színpadi változatában. A nagyszínházban máttól látható előadást Korognai Károly rendezte.

Nem nehéz megjósolni: kasszasiker lesz a szegedi társulat új produkciója. Korognai Károly néhány évvel ezelőtt Pécssett már megrendezte a darabot, akkor is Balikó Tamás játszotta a főszerepet. A pécsi direktor nem ismeretlen a szegedi közönség előtt, egy évtizeddel ezelőtt Don Juan volt a nagyszínházban, majd a szabadtérin is fellépett. Rendez is, a szegedi operanékesek közül többen évről évre visszatérő vendégek pécsi produkcióiban. Az elmúlt hetekben különösen zaklatott volt az élete, hiszen miközben felesége, Hegyi Barbara és kislányuk, Rozi Budapestre várta haza, Szegeden próbált, Pécssett pedig a színházát irányította. Közben a Nemzeti Színházban is fellépett, ahol Schwajda György rendezésében Sebastian alakítja A viharban. Hogy lehet egyszerre ennyi mindent csinálni? – Igazából csak a színészet egyszemélyi felelősség – mondja mosolyogva Balikó Tamás, aki Budapestről megérkezve csak kávészünetnyi pihenőt tart, máris siet a színpadra. – A rendezés már kollektív alkotás, az igazgatást pedig kifejezetten csapatmunkának tekintem, noha vezetőként egy személyben vagyok felelős a négytagozatú, 320 főt foglalkoztató pécsi színházért. Bevallom, az elmúlt két-három hetem különösen nehéz volt, de kitűnő munkatársaim segítettek átvészelnem.

Másfél hónap telt el az új Nemzeti megnyitása óta, lassan belakják a színházak az épületet. – Átjárja valami bizsergés az embert, amikor ott játszik. Magyar színész 170 éve nem élhette át azt az élményt, hogy a telek kialakításától kezdve végigkövettesse egy teljesen új színház felépítését. A Nemzeti hatemeletes épülete monumentális, nagyszerű, de azt is el kell ismerni, nagy hibákat követtek el a színházterem, a nézőtér kialakításakor. Mégis csodálatos ott játszani. Mi

Balikó Tamás a főszerepben.

Fotó: Schmidt Andrea

még akkor kezdtük A vihar próbáit, amikor kétezer ember dolgozott az építkezésen. Pallókon kellett átmennünk, hogy bejussunk a színházba. Tanulságos volt figyelemmel kísérni, hogy az utolsó hónapokban szinte romantikus építkezési láz tört ki. Ebben a pillanatban nem tudom még megítélni, hogy a megszületett előadások objektíven, mindenféle preconcepció nélkül vizsgálva milyen értéket képviselnek. A kritika úti-vágja a produkciókat. Mindannyian le vagyunk nullázva, akik ott dolgozunk. Bizonyos kritikusi lobbik úgy tekint ránk, mint a szakma és a haza elárulóira. Ugyanakkor felt házakkal mennek az előadások, szeptemberig nem lehet jegyet kapni, és minden este ünneplésbe torkollik. Valószínűleg egyik fogadtatás sem reális. Kis időnek el kell telnie ahhoz, hogy helyükre kerüljenek a dolgok.

H. ZS.

Pincért, cukrászt, szakácsot keresnek

Hansági: állásbörze

Állásbörzére várták tegnap délután a Hansági Ferenc iskola diákjait. A 11 éve működő szegedi vendéglátó-ipari és idegenforgalmi szakközépben 380 nappali és 220 esti tagozatos diák tanul. – Az első állásbörze célja, hogy a gyerekek megismerhessék a velük szemben támasztott igényeket, valamint tájékozódhassanak az elhelyezkedési lehetőségekről – tudtuk meg Keveiné Mészáros Erika igazgatótól.

Egy alapítvány által létrehozott Hanságiban pincéreket, szakácsokat, cukrászokat és idegenfor-

galmi szakembereket képeznek. Az intézmény fennállása óta mintegy 50 osztály végzett már. Az utolsó évek több-kevesébe el tudtak helyezkedni. Minden évben más és más szak a sláger. Pincért, máskor meg szakácsot kerestek a munkáltatók.

A tegnapi börzén a Csongrád Megyei Munkaügyi Központ munkatársai ismertették a pályakezdeők lehetőségeit. Ezután több étterem, szupermarket, utazási iroda, cukrászda képviselőivel beszélgethettek a hanságisok.

K. T.

Böven akadt érdeklődő.

Fotó: Schmidt Andrea